

РЕШЕНИЕ

№ 2029

гр. София, 28.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 07.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Галин Несторов

Веселина Женаварова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора НИКОВА, като разгледа дело номер **11226** по описа за **2013** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по гл. XII АПК във вр. с чл. 63 ЗАНН.

Производството по делото е образувано по касационна жалба от Изпълнителна агенция „Медицински одит“, подадена от изп. директор д-р С. В., против решение от 30.08.2013 г., постановено по н.а.х.д. №12595/2012 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12 състав, с което е отменено Наказателно постановление №20-246-3/07.06.2012 г. на изп. директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“, с което на А. К., в качеството му на управител на [фирма], на основание чл. 115, ал. 2 от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/ е наложена глоба в размер на 2 000 лв. за извършено нарушение на чл. 39 ЗЛЗ. Искането на касационния жалбоподател е да бъде отменено решението на районния съд и да се потвърди наказателното постановление. Изложените в жалбата съображения, се свеждат до твърдения за наличие на касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК - допуснати от първоинстанционния съд нарушения на материалния закон и съществено нарушение на процесуални правила във връзка с извода му, че доколкото не касационния жалбоподател е извършил медицинската дейност, и предвид това, че 115, ал. 2 ЗЛЗ не предвижда допустителството като изпълнително деяние, НП следва да бъде отменено.

В съдебно заседание касационният жалбоподател Изпълнителна агенция „Медицински одит“, чрез пълномощника си юриск. М., поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба А. К. не взема становище по делото.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна и следва да бъде уважена.

Административен съд София-град, XIII касационен състав, като взе предвид посочените в жалбата касационни основания, становищата на страните и установената от районния съд фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 АПК във вр. с чл.63, ал.1 ЗАНН и е процесуално допустима. По съществото ѝ и във връзка с конкретно сочените в нея касационни основания, административният съд взе предвид следното:

С обжалваното решение Софийски районен съд е отменил НП, с което на А. К., в качеството му на управител на [фирма], на основание чл.115, ал.2 във вр. с чл.117 от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/ е наложена глоба в размер на 2 000 лв. за извършено нарушение на чл.39 ЗЛЗ– за това, че е допуснал на територията на козметичното студио, което е без регистрация от РЗИ като лечебно заведение, на 24.11.2011г. да бъде извършена медицинска дейност на С. Т. З.. Във връзка със сочените касационни основания и предвид предмета на касационна проверка съгласно чл.218 АПК във вр. с чл.63, ал.1 ЗАНН, административният съд взе предвид следното:

Безспорно се установява по делото и не спори между страните, че на 24.11.2011г. на С. Т. З. е извършена дейност – поставяне на филтри в областта на долните клепачи, която съгласно Медицински стандарт „Козметична /естетична/ хирургия“, утвърден с Наредба №6/04.04.2008г. от МЗ, е медицинска и попада в групата „интервенции с малък обем и сложност“, а именно „инжекционни средства за корекция на бръчки на лицето“, в обект на [фирма], който не е регистриран в СРЗИ съгласно изискването на стандарта като лечебно заведение, а като козметично студио. Т.е. медицинската дейност е извършена в нарушение на чл.39 ЗЛЗ, както правилно и обосновано приема и въззивния съд.

По делото обаче безспорно се установява, че дейността не е извършена лично от ответника по касационната жалба, а от д-р Д. Ф., за който не са представени квалификационни документи и договор с [фирма]. За да постанови решението си районният съд е изложил мотиви, че доколкото не касационния жалбоподател е извършил медицинската дейност, и предвид това, че 115, ал.2 ЗЛЗ не предвижда като изпълнително деяние „допуска да бъде извършена“, НП следва да бъде отменено.

Съгласно чл.115, ал.2 ЗЛЗ, който извършва дейност по извънболнична медицинска помощ в нарушение на чл. 39, се наказва с глоба от 2000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - с лишаване от правото да упражнява професията си за срок от три месеца до една година. Т.е. субект на нарушението е само физическо лице, което за да бъде наказано по този текст, следва лично да е извършило медицинската дейност. За нарушение на чл.39 ЗЛЗ, на юридическото лице, в чийто обект и за чиято сметка е извършена медицинската дейност, би могло да се наложи имуществена санкция по чл.115, ал.3 ЗЛЗ. Но и в този случай не би могла да се ангажира отговорността на управителя на дружеството, тъй като, въпреки, че разпоредбата на чл.24, ал.2 ЗАНН, предвижда, че за административни нарушения, извършени при осъществяване дейността на предприятия отговарят и ръководителите, които са наредили или допуснали да бъдат извършени, съгласно чл.10 ЗАНН допустителите се наказват само в случаите, предвидени в съответен закон или указ, като за описаното в АУАН и НП административно нарушение състав на допустителство не е уреден. Освен това, в АУАН и в НП липсват мотиви по отношение на това защо за описаното нарушение на чл.39 ЗЛЗ е ангажирана отговорността на управителя на търговското дружество, както и констатации по отношение на неговото виновно поведение

за допускане на това нарушение.

По посочените съображения, като споделя и мотивите на въззивната инстанция, съставът на административния съд приема, че при постановяване на първоинстанционното си решение по н.а.х.д.№12595/2012г. Софийският районен съд не е допуснал сочените в касационната жалба нарушения на закона, представляващи касационни основания по чл.348, ал.1 НПК за неговата отмяна по касационен ред. Предвид горното, обжалваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

С оглед горното и на основание чл.221, ал.2 АПК във вр. с чл.63 ЗАНН, Административен съд София-град, XIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30.08.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12 състав, по н.а.х.д. №12595/2012г. по описа на съда.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.